

แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วม การแข่งขันตะกร้ออาชีพ

Motivation of Takraw Players Participating in Professional Takraw Competition

กฤษฎา พุ่มพิน*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้ออาชีพ รายการไทยแลนด์ลีก และตะกร้อลอดห่วงอาชีพ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ยกเว้นด้านรายได้และผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก
2. แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ระหว่างรายการไทยแลนด์ลีกกับตะกร้อลอดห่วงอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านรายได้และผลประโยชน์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ บุคลากรที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ กีฬาตะกร้อ

* นักศึกษาปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

In this research study entitled “Motivation of Takraw Players Participating in Professional Takraw Competitions,” the researcher investigates and compares the motivation of takraw players participating in professional takraw competition in the Thailand League and the Professional Hoop Takraw Program.

Questionnaires were used to collect data from 286 subjects.

The researcher analyzed the collected data using frequency, percentage, mean, standard derivation, and the researcher also employed the t-test.

Findings are as follows:

1. Takraw players participating in professional takraw competition exhibited motivation at highest levels in all aspects except that of incomes and benefits were found to be at high levels.

2. The motivation of takraw players participating in professional takraw competition in the Thailand League and the Professional Hoop Takraw failed to differ at the statistically significant level of .05.

Keywords: motivation, takraw players participating in professional takraw competition, takraw players

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ รายการเซปักตะกร้อไทยแลนด์ลีก และตะกร้อลอดห่วงอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ รายการเซปักตะกร้อไทยแลนด์ลีกกับตะกร้อลอดห่วงอาชีพ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของแรงจูงใจ

อร่าม ตั้งใจ (2539, หน้า 29) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการกีฬาว่า คือ สิ่งที่มากระตุ้นให้เรามีส่วนในการเล่นกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่อยากเล่น พอที่จะเล่นได้ ทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้นเมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541, หน้า 52-53) กล่าวว่า สิ่งที่กำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจ (direction and intensity) หรือพฤติกรรมในการเลือกและการคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ ให้อยู่ห่างหรือเผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่างๆ และความตั้งใจที่จะประพฤติหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าหมายประสงค์ ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจ ความพยายามที่จะกระทำที่มีความมุ่งมั่นที่จะกระทำหรือปฏิบัติในการกีฬา แรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพและความสามารถในการเล่นและแข่งขันกีฬา

แรงจูงใจ กล่าวได้ว่า เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมายหรือเป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจที่เกิดจากตัวเองเป็นผู้กำหนดและแรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่เป็นตัวนำพาเป้าหมาย ซึ่งสามารถมองเห็นได้ อย่างเช่น การแข่งขัน การประกวด ความสำเร็จทางสังคม และชีวิต ล้วนมาจากแรงจูงใจภายในและภายนอก ก็ฟ้าวจะมีความสำเร็จได้ต้องมีบุคลากรที่มีแรงจูงใจในการเข้าแข่งขันชิงความเป็นเลิศพร้อมทั้งความเป็นมืออาชีพ เพื่อให้ประจักษ์ต่อสายตา ก่อให้เกิดการพัฒนาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผน ตรงตามความต้องการของทุกๆ ฝ่ายตามหน้าที่ทางการกีฬาและอื่นๆ

รูปแบบของแรงจูงใจ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (standard of excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ มักจะเป็นผู้ที่โอบอ้อม อารี เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเมื่อศึกษาจากสภาพครอบครัวแล้วผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์มักจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น บรรยากาศในบ้านปราศจาก การแข่งขัน พ่อแม่ไม่มีลักษณะเข้มขู่ พี่น้องมีความรักสามัคคีกัน

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ สำหรับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น พบว่า ผู้ที่มี แรงจูงใจแบบนี้ส่วนมากมักจะพัฒนามาจากความรู้สึกว่า ตนเอง “ขาด” ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น “ปมด้อย” เมื่อมีปมด้อยจึงพยายามสร้าง “ปมเด่น” ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว ผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจแบบนี้มักเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไป บางครั้งพ่อแม่อาจจะใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป ดังนั้นเด็กจึงหาทางระบายออกกับผู้อื่น หรืออาจจะเนื่องมาจากการเลียนแบบบุคคลหรือจากสื่อต่างๆ

5. แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไป ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้น ย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลนี้เองผู้ฝึกสอนหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528, หน้า 94-114) ได้ระบุแรงจูงใจมีหลายประเภทอาทิ เช่น

1. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมีใช้เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

2. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

3. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจส่วนตัว แต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

4. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับกำลังใจซึ่งติดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ

5. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่นๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

6. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใดๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ บุคลากรกีฬาตะกร้อที่ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพจำนวน 1,000 คน โดยดูจากสถิติผู้ขึ้นทะเบียนกีฬาอาชีพกับการกีฬาแห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรกีฬาตะกร้อที่ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพจำนวน 286 คน

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามเอง (Self-administered questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ผสมกับ the t-test.

ผลการวิจัย

1. บุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปผลรายด้าน ดังนี้

1.1 แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์พบว่า อยู่ในระดับมาก

1.3 แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

2. แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ระหว่างรายการ ไทยแลนด์ลีกกับตะกร้อลอดห่วงอาชีพ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านรายได้และผลประโยชน์ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรกีฬาตะกร้อ ตะกร้อลอดห่วง ควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมนักกีฬาตะกร้อ ตะกร้อลอดห่วงอย่างต่อเนื่อง มีการจัดการแข่งขันตลอดทั้งปี และมีการพัฒนาผู้ฝึกสอนควบคู่กับนักกีฬาตะกร้อ ตะกร้อลอดห่วง เกี่ยวกับการให้ความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬา รวมถึงเทคนิคในการสอนขั้นพื้นฐานและขั้นสูง นำผลที่ได้จากการทำวิจัยนี้ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานการกีฬาตะกร้อ ตะกร้อลอดห่วงต่อไปในอนาคต

2. บุคลากรกีฬาตะกร้ออาชีพต้องมีการพัฒนางานเองและอาชีพกีฬาให้เป็นมืออาชีพ โดยต้องอาศัยด้านแรงจูงใจเป็นพื้นฐานในการวางแผนนโยบาย ให้สอดคล้องเพื่อให้เกิดการกระตุ้นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่จำแนกเป็นแรงจูงใจภายในและภายนอกที่จะให้คุณภาพของบุคลากรทางการกีฬาที่มีคุณภาพสู่ประชาคมโลก กีฬาตะกร้อเป็นอาชีพใหม่สำหรับคนไทย จึงต้องมีการพัฒนากีฬาอย่างต่อเนื่องให้เกิดความยั่งยืนในการประกอบอาชีพการกีฬาที่มีการคุ้มครองสิทธิอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาตะกร้อ
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวทางการพัฒนากีฬาตะกร้ออาชีพอย่างยั่งยืน
3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปกับการจัดการแข่งขันตะกร้ออาชีพ เปรียบเทียบระหว่างอาชีพ/ไม่ใช่อาชีพ และผู้หญิง

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554).

กรุงเทพฯ: องค์การคำ สกสค.

การกีฬาแห่งประเทศไทย กองพัฒนากีฬาอาชีพ ฝ่ายกีฬาอาชีพและกีฬามวย. (2555). เอกสารประกอบ
การอบรมบุคลากรกีฬาตะกร้ออาชีพ ประจำปี 2555

เจริญ บุญทศ. (2544). มุลเหตุจูงใจในการเข้าเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม

_____. (2544). มุลเหตุจูงใจในการเข้าเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา
ของนักเรียนโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.แผนกสามัญศึกษา ของนักเรียน
โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

ธีระพันธุ์ ฝ้ายชัยภูมิ. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้น
ที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2552. ปรินญานิพนธ์-การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2528). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ-
ประสานมิตร.

พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
คณะพลศึกษา, ภาควิชาพลศึกษา.

สถาบันพัฒนากีฬาตะกร้อนานาชาติ, สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย. (2550). กติกาตะกร้อ.
กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตรการพิมพ์ (1996).

สุพิตร สมชาติโต. (2547). แนวทางการพัฒนากีฬาอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาค
รัฐและเอกชนอย่างเป็นระบบ: กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ.
กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.